

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXIV. De prætiosa vita & morte sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Sermones de Diversis.

713

vel usque ad finem non perseverantes de medio itinere revertuntur. Talibus dicit Apostolus ^e: *Remissas manus, & dissoluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus vestris, ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur.* Sequuntur & consequuntur, qui viam humilitatis eius devoto mentis affectu perseveranter imitantur. Huiusmodi verè sequuntur Dominum. *Qui mihi ministrat ^f, me sequatur, id est, me imitetur.* Quo fructu? *Ut ubi sum ego, inquit, ibi sit & minister meus.* Fructus itaque huius imitationis, manio est æternæ beatitudinis.

^e Heb. 12. e

^f Ioan. 12. d

SERMO LXXIII.

De tribus mediis recuperandæ beatitudinis à Christo præscriptis.

Qui vult venire post me, &c.

Qui vult, veniat post me, per me, ad me. Post me, quia veritas sum: per me, quia via sum: ad me, quia vita sum. *Qui vult venire post me, abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me ^a.* Tria proposuit Christus Dei virtus & Dei sapientia, Angelus magni consilii, animæ rationali ad imaginem Trinitatis factæ, scilicet servitutem, vilitatem, asperitatem. In abnegatione sui servitus; in toleratione crucis vilitas; in imitatione Christi designatur asperitas: ut quæ per inobedientiam de statu trinitatis felicitatis ceciderat, humiliata afflictione trinitatis miseriæ per obedientiam resurgat. Ceciderat enim à seipsa, à societate Angelorum, à visione Dei, id est, à libertate, à dignitate, à beatitudine. Audiatur ergo consilium, ut abnegando semetipsam, id est, propriam voluntatem, sui libertatem recuperet: tollendo crucem suam, id est, carnem suam cum vitiis & concupiscentiis crucifigendo, per continentiam bonum recuperet societatem Angelorum: sequendo Christum, id est, eius passionem imitando, recuperet claritatis eius visionem: quia si compatimur ei, & conregnabimus ^b.

^a Luc. 9. d

^b Rom. 8. d

SERMO LXIV.

De pretiosa vita & morte sanctorum.

Preciosa in conspectu Domini mors sanctorum eius ^a.

Preciosam in conspectu Domini mortem sanctorum eius facit aliquando vita, aliquando causa, aliquando vita simul cum causa. In Confessoribus qui in Domino moriuntur, facit preciosam, vita. In Martyribus, qui pro Domino moriuntur, facit eam preciosam, aliquando sola causa aliquando causa pariter & vita. Et illa quidem mors pretiosa est, quam commendat vita: pretiosior vero quam facit causa, preciosissima verò quam prævenit vita simul cum causa.

Porrò tria sunt quæ sanctam faciunt hominis vitam; victus sobrius, actus iustus, sensus pius. *Victus sobrius erit, si continenter, si socialiter, si*

^a Psal. 115. a

Mors sanctorum tripliciter pretiosa

Tria faciunt hominem sanctum

obedi-

*Hum, victus
sobrius, actus
iustus, sensus
pius.*

obedienter, id est, castè, charitative, humiliter vixerimus. Per continentiam enim castitas, per socialitatem charitas, per obedientiam humilitas acquiritur. Et hæc est virtus, quæ animam perfectè Deo subditam, sub umbra alarum ipsius securè facit vivere. *Actus iustus* erit, si fuerit rectus, discretus, fructuosus. Rectus per bonam intentionem, discretus per mensuram possibilitatis, fructuosus per utilitatem proximorum. *Sensus pius* erit, si fides nostra DEUM sentit summè potentem, summè sapientem, summè bonum, ut per eius potentiam, nostram credamus adjuvari infirmitatem: per eius sapientiam, nostram credamus corrigi ignorantiam: per eius bonitatem, nostram credamus dilui iniquitatem. Tria sunt quæ mortem sanctorum faciunt preciosam, quies à labore, gaudium de novitate, securitas de æternitate.

S E R M O LXV.

De Connexione triplicis Parabolæ, apud *Math. Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro, &c.*

*a Matt. 13. f

1. Parabola
thesauri in a-
gro.

TRiplicem nobis commendat gradum parabola triplex lectionis unius. Ager est corpus. Huic dum adhuc dominantur passionibus desideriorum, jacet incultus, & obnoxius maledicto. Spinas & tribulos germinat, quid intus lateat ignoratur. Quis enim eo tempore idoneum reputet ferre dignos poenitentiae fructus? Quid tam insipienter exponis anima corpus tuum? Nescis quid absconditum sit in eo. Quid nisi regnum cælorum? Invenire est in eo salutis opera, quibus regnum cælorum poteris adipisci. Eme ergo agrum, & concupiscentiis tuis tibi vendica corpus tuum dato nimirum precio fomentis & occasionibus ipsarum concupiscentiarum.

2. Negotiato-
ris ementis
margaritas.

Ubi verò thesaurum effoderis, esto jam negociator, & pretiosas margaritas quære. Si preciosissimam unam inveneris, etiam tunc vende quicquid habes, & eme eam. Quæ est tamen una tam preciosa? Neque enim mirum si pro thesauro vendidit quæcunque habebat, id est pro divitiis salutis, & peccata & peccati fomenta deseruit. Hæc quippe sola prius habebat. Nunc autem, ubi thesaurum hunc reperit, quomodo quærit bonas margaritas, & pro una omnia vendit? Ego unam hanc nihil aliud quam unitatem arbitror esse. Quærit autem bonas margaritas, qui in opere salutis suæ non est contentus inferioribus bonis, sed summa quæq; & excellentiora perquirat. Nihil ergo preciosius inveniens unitate, non parcat omnibus cæteris propter eam: jeuniis, vigiliis, orationibus audacter præferat unitatem.

3. Sagena mis-
se in mare.

Volo autem, ut in ea quoque sic maneat, non quasi unus ex omnibus, sed quasi cum omnibus unus. Latum expandat sinum, ex omni genere affectionum claudat intra viscera sua, omnibus omnia fiat, congaudere paratus & compati: gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus. Erit enim